

"Nikad nemojte prestati raditi na svom braku"

Emily Marcucci iz Massachusetts diplomirala je na Harvardu, udana je 15 godina, ima 8 djece i govori o izazovima i radostima odgoja velike obitelji.

25.08.2019.

Recite nam nešto o sebi i svojoj obitelji. Što Vi radite i što Vaš suprug radi?

Moj suprug, Michael Marcucci, sudski je odvjetnik i partner u Jones Dayu, globalnoj odvjetničkoj tvrtki, u uredu u Bostonu. Ja sam kod kuće s naših 8 djece - Madeline, 14, John, 11, Theresa, 9, Josephine, 8, Anthony, 6, James, 4 i Thomas, 4, i Anne, 11 mjeseci.

Dok ste hodali i upoznavali se, kako ste Vi i Mike pristupili temi obitelji? Jeste li planirali imati mnogo djece?

Mike i ja upoznali smo se na koledžu na Sveučilištu Harvard i izlazili samo 6 mjeseci prije nego što smo se zaručili. Mike je incirao brak ubrzo nakon što je diplomirao, a ja sam imala još godinu dana do kraja studija. I kratko hodanje i neveliki broj godina u kojima smo već bili zaručeni svrstali su nas u jedinstvenu kategoriju - posebno u našoj *alma mater* (našem sveučilištu). Dok smo hodali i tijekom

naših zaruka, govorili smo o zajedničkoj želji za velikom obitelji. Odrasla sam s 10 braće i sestara i voljela sam ljubav i pažnju koju sam dobivala od svakog od njih. Mike je također odrastao u velikoj obitelji - on i njegove sestre i roditelji vrlo su bliski. Dakle, bili smo spremni od prvog dana našeg braka da budemo otvoreni za svako dijete koje nam Bog pošalje. Ali nismo toliko mi planirali imati ovaj broj djece - to je bio dio Božjeg plana - mi smo samo bili otvoreni prema njemu.

Bilo je korisno govoriti o obitelji i našem konačnom povjerenju u Boga prije početka našeg braka. Tako smo započeli naš bračni život na istoj stranici. U našem slučaju, Bog nije dugo čekao da nas blagoslovi djecom! Madeline je rođena prije naše prve godišnjice braka, a ja sam zatrudnjela s našim drugim djetetom kad je Madeline imala samo 9 mjeseci. Bili smo oduševljeni!

Madeline nam je donijela ogromnu radost - nismo mogli čekati da upoznamo naše drugo dijete.

Međutim, naš sin Phillip bio je mrtvorodenac, 32. tjedan. Bili smo skroz uništeni. Kroz zajedničku tugu naš je brak ojačao. Također nam je malo otvorio oči. Željeli smo veliku obitelj, ali smo kroz naš gubitak shvatili da je svako dijete poseban dar od Boga i da nitko ne može jamčiti broj djece koju žele ili planiraju. Oni su čuda koja Bog daje, svako u svoje vrijeme. Nakon što smo izgubili Phillipa, Mike i ja smo i dalje željeli veliku obitelj, ali smo počeli jednostavno razmišljati pojedinačno o svakom djetetu dok je on ili ona dolazila na svijet, kako bismo bili zahvalni za čudo koje svako dijete i jest. Osim kad je Bog poslao blizance; onda smo morali misliti o dvoje djece odjednom!

Na temelju vašeg iskustva, kako biste opisali ulogu roditelja?

Posao roditelja jest da vode svoju djecu kako bi postala odgovorne odrasle osobe. Roditelji su pozvani bezuvjetno ljubiti svako dijete i pomoći svakom djetetu da dostigne svoj puni potencijal. Njihova uloga kao roditelja jest da svoju djecu nauče što je ispravno, a što pogrešno i naposljetku im pomognu na njihovom putu prema nebu.

Osim toga, roditelji moraju voljeti i poštivati slobodu svoje djece. Ta ravnoteža između podučavanja onoga što je ispravno, ali i dopuštanja da prave greške daje im prostor za rast u vrlinama i na kraju uče kako biti sretni. Poučavanje vrlina, ili dobrih navika, najbolje se može izvesti na vlastitom primjeru, tako da je zapravo odgovornost roditelja da radi na svojim, ljudskim, vrlinama. Na taj način pokušavamo pokazati da je "ljubav djelo, a ne slatke riječi", kao što bi to rekao sveti Josemaria. Imamo te i druge

inspirativne motive ispisane na bijeloj ploči koja služi kao "obiteljska tabela" (vidi dolje).

Osmero djece je dosta više od prosjeka ovih dana. Je li teško biti majka tolikom broju djece? Kako organizirate takvo kućanstvo?

Roditeljstvo je težak posao - imate li jedno dijete ili 16! Dakle, da bi odgovorila na vaše pitanje - DA, apsolutno je teško biti majka takvom mnoštvu djece, ali mi se više sviđa riječ "izazov". Mogu postojati različiti izazovi u podizanju velikog broja djece u odnosu na manji broj, ali više djece znači i više osoba koje mogu pomoći u vođenju kućanstva.

Postoje određeni savjeti za organiziranje velikih obitelji koje sam naučila od drugih roditelja, uključujući i moje roditelje koji imaju 11 djece. Prvo, duh služenja u obitelji je presudan kako bi svi znali da imaju ulogu u brizi oko kuće i jedni o

drugima. Grafičkim prikazom govorimo svima o tome što se od njih očekuje. Imamo veliku bijelu ploču u kuhinji koja opisuje raspored za određeni dan i tko ima koju obavezu. Ipak, pokušavamo to učiniti zabavnim, jer zašto ne? Ljeti, djeca se izmjenjuju u kuhinji jednom tjedno. Starije je dijete u paru s mlađim djetetom. Tako su uzbudjeni zbog toga! I ja sam - za mene to znači slobodan dan!

Roditeljstvo bilo kojeg broja djece također je izazov jer su oni (kao i svi mi) „pod radovima u tijeku“, neki više nego drugi. Lako je biti frustriran s djecom s vremena na vrijeme; s više djece, postoji više prilika da budete frustrirani zbog određene razlike između onoga tko su danas i onoga što želite da budu. Zato je tako važno imati duh umiranja sebi i strpljenja glede organizacije kuće. Malo je velikih kućanstava koja stalno funkcioniraju

vojnom preciznošću, dosta pomaže održavanje smisla za humor, čak i za vrijeme ili možda posebno u vrlo izazovnim situacijama.

Jedan od posljednjih savjeta za svaku majku, a dobila sam ga od priateljice. Rekla je da je naučila "driblati svoju djecu", što znači da se budi prije bilo koga kako bi popila kavu, moli se i planira svoj dan.

Smatram da ovaj rani jutarnji ritual može sve staviti u perspektivu. Teško se probuditi prije djece, ali dodatni napor može učiniti dan boljim.

Papa Franjo traži od nas da se mnogo molimo za obitelj, kao i za brak. Što mislite da je najveći izazov s kojim se obitelj danas suočava?

Jedan od najvećih izazova s kojima se danas suočavaju obitelji, barem u Sjedinjenim Državama, jest zauzet životni stil koji ostavlja malo vremena za promišljanje. Trčimo od

aktivnosti do aktivnosti, ponekad na štetu obiteljske večere - a obiteljska večera posebno je vrijeme druženja. Opet, potrebno je mnogo truda da se koordiniraju svi rasporedi, ali biti zajedno za stolom daje nam priliku uživati u društvu i učenje manira. Ponekad igramo jednu igru tijekom večere pod nazivom "Highs and Lows" (pr. Postignuća/ostvarenja i neuspjesi/razočaranja). Ustanemo od stola i dijelimo pred svima dobre i loše događaje našeg dana. Čak i najmanji članovi obitelji mogu sudjelovati. Naša najmlađa Anne tako je sretna kad svi zajedno sjednemo za stol, njezina je radost zarazna.

Kako ćete pomoći svojoj djeci prigrliti vjeru, naučiti ih kako moliti, razvijati kršćanske navike itd.?

Nastojimo integrirati navike vjere u našu svakodnevnu rutinu. Učimo

našu djecu da izmole jutarnju molitvu, molitvu prije jela, i molitvu prije spavanja. Budući da su molitve utkane u tkivo dana, one postaju dio katoličke kulture u našoj obitelji. Kao obitelj posjećujemo nedjeljnu misu i pokušavamo prisustvovati našem župnom mjesecnom euharistijskoj klanjanju. Kada je moguće, vodim djecu i na dnevnu misu sa sobom. Slavimo blagdane na datume svetaca po imenima naše djece. Također potičemo djecu da pročitaju životopise nekih od naših omiljenih svetaca. Između rođendana i blagdana uvijek postoji razlog za slavlje! Tijekom adventa i korizme imamo određene tradicije koje pomažu svakom djetetu pripremiti svoje srce za vrijeme liturgijskog doba. Konačno, imamo popis ljudi za koje se molimo kao obitelj: ako je rođak bolestan ili član obitelji očekuje novo dijete. Sve te male molitvene navike zbrajaju se i stvaraju dobre trenutke u kojima se

može učiti, gdje se vjera objašnjava djeci unutar konteksta. Cilj je da ove stvari budu prirodan dio našeg svakodnevnog života, a ne nešto što se radi samo nedjeljom ili je na neki drugi način ograđeno od ostatka onoga što radimo.

Imate li savjet za mlade bračne drugove?

Da! Rekla bih mladim parovima da nikada ne prestanu raditi na tome da im brak bude bolji i jači svakim danom... svake godine! Brak zahtijeva potpuno predanje, ali ponekad je potrebno vrijeme i trud - više vremena i truda nego što mislite - da biste otkrili najbolje načine da se izdašno darujete supružniku. Ovi se načini mogu mijenjati tijekom vremena i kako djeca postaju starija. To bi trebala biti svakodnevna briga za pronalaženje načina da se bez zadrške predate svom supružniku.

Nakon što je od vjenčanja prošlo oko deset godina, Mike i ja smo upisali bračni tečaj pod nazivom "Bračna ljubav". Kroz njega smo upoznali druge parove koji su također bili posvećeni izgradnji snažnih brakova. Jedan nas je par podučio o konceptu koji ilustrira što mislim pod svakodnevnim radom na braku. Nazvali su ga učiniti "OLJD" ili odluku o ljubljenju druge osobe svaki dan i na male načine. Ne zaljubljujemo se bez pristanka naše volje i intelekta. Odlučili smo voljeti osobu i možemo obnoviti tu odluku opet, na primjer, ako je potrebno iznijeti smeće, muž može napraviti OLJD tako što će izvaditi smeće, a njegova žena može napraviti OLJD i popraviti glavu za tuširanje, a da ne zamoli supruga da to učini. Vrlo je zabavno isticati sve vaše dnevne OLJD-e vašem supružniku ili lagano tražiti nešto od vašeg supružnika kao u "Dušo, možeš li napraviti OLJD i donijeti mi čašu ledene vode?"

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/nikad-nemojte-prestatiraditi-na-svom-braku/](https://opusdei.org/hr-hr/article/nikad-nemojte-prestatiraditi-na-svom-braku/) (3.07.2025.)